

Libris .RO

Redactor: Carmen Miloicovici

Tehnoredactare și copertă: Georgiana Oprescu

Ilustrația copertei: *Femeia de nisip*, WilleWellDesigner

www.emvisual.com.br

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FIRAN, CARMEN

Femeia de nisip/ Carmen Firan; ed.: Florea Firan. –
Craiova: Scrisul Românesc Fundația – Editura, 2018

ISBN 978-606-674-205-4

I. Firan, Florea (ed.)

821.135.1-1

© Carmen Firan

© Scrisul Românesc

Fundația–Editura, Craiova, 2018

Tel./fax: 0722.753.922; 0251/413.763

Email: scrisulromanesco@yahoo.com

CARMEN FIRAN

Femeia de nisip

poeme alese

Scrisul Românesc
Fundația – Editura

Volumele publicate în America

(selectiv)

„*Afternoon With An Angel*” / *După-amiază cu înger*
(Poetry New York, 2000);

„*The First Moment After Death*” / *Prima secundă de după moarte* (Writers Club Press, New York, 2000);

„*Accomplished Error*” / *Desăvârșirea erorii* (Spuyten Duyvil Press, New York, 2001);

„*In The Most Beautiful Life*” / *În cea mai frumoasă viață*
(Umbrage Editions, 2002);

„*The Farce*” / *Farsa*, roman (Spuyten Duyvil Press, 2002);

„*The Second Life*” / *A doua viață* (Columbia University Press, 2005);

„*Words And Flesh*” / *Cuvinte carnale*, proză (Talisman Publishers, 2008);

„*Rock And Dew*” / *Piatră și rouă*, poeme alese (Sheep Meadow Press, New York, 2010);

„*Inferno*” (Spuyten Duyvil Press, 2011);

„*Interviews And Encounters*”. Poetry and Conversation with Nina Cassian (Sheep Meadow Press, 2015);

„*Searching For The White Magician*”. Dialogue with Stefania Magidson (New Meridian Arts Press, 2017).

CUPRINS

1. VÂRSTE	5
2. INTERSECȚII	6
3. SINGURĂTATEA LA CINĂ	7
4. NISIP	9
5. CĂMAȘA DE APĂ	11
6. REÎNCARNARE	12
7. PE FURIȘ	14
8. DESPĂRȚIRI	15
9. COMLOT	17
10. ANESTEZIE	18
11. ÎN BUCURIA SOMNULUI	20
12. CONSPIRAȚIA OBIECTELOR	22
13. ȘTIRI FALSE	24
14. FEMEIA DE NISIP	25
15. ANI BISECȚI	27
16. PESTE NOAPTE	28
17. RĂTĂCITOARELE	29
18. ÎNTRE MALURI	31

19. ALTFEL DE PRIMĂVARĂ	32
20. ODINIOARĂ	33
21. INEVITABIL	34
22. ATUNCI	35
23. LA MAL	36
24. INSOMNII	38
25. LA ÎNCEPUT	40
26. VISE	41
27. ANUL CÂINELUI DE PĂMÂNT ..	42
28. ÎNTOARCERE ACASĂ	44
29. SOMNAMBULI	45
30. CURÂND	47
31. INOCENȚĂ	48
32. TREPTE	50
33. CU TĂLPILE ÎN APUS	51
34. MAREA CĂLĂTORIE	52
35. TOATE SE VĂD LA FEL	53
36. DIFERENȚE	55
37. FLUX	57
38. SUPOZIȚII	58
39. VOCAȚIA FERICIRII	60

40. ACEIAȘI	62
41. CERCURI	64
42. LOC GOL	65
43. FEMEIA CA UN ȘARPE	66
44. DE SUS	68
45. ZIDEȘTE FEREASTRA	69
46. ZILE PE RÂND	71
47. CUM SUNT	73
48. LINII DE CENUȘĂ	76
49. BUCATA DE CER	78
50. CONTRA-TIMP	79
51. MOMENTUM	81
52. NOIEMBRIE	82
53. AMIAZĂ CU ÎNGERI	83
54. TÂRZIU	85
55. ÎNTÂLNIRE	88
56. SĂRBĂTOAREA DIN URMĂ	90
57. LA SCHIMB	91
58. ULTIMA IARNĂ	93
59. CUM SĂ GHICEȘTI ÎN PIATRĂ ..	94
60. PÂNĂ LA ULTIMUL	95

VÂRSTE

Cel mai greu e să înveți
să trăiești singur,
să pui sub coajă de copac
trupul unui nou-născut
și din el să crească un alt copac

să îți seduci timpul
ca pe un amant capricios
care te va trăda
cu vârsta altei femei,
cu imaginea tatălui
coborâtă pe chipul unui bărbat
și el la fel de neînduplecat

cel mai greu e să îți bei ceaiul
dimineața cu singurătatea la masă
și să vezi mâna ei subțire
cum îți amestecă zahărul în ceașcă.

INTERSECȚII

Într-o după amiază oarecare
timpul m-a prins într-o intersecție
brațul lui deșirat schimba
cu repeziciune semafoare
îi fășâiau sandalele
pe asfaltul încins
cât ai clipi în plină vară
soarele a pâlپâit și s-a stins

mă apucase timpul de mânecă
să mă treacă strada la amurg
și mă ținea strâns
privește-mă-n ochi,
mi-a mai spus,
abia de-acum încolo
am să încep să curg.

SINGURĂTATEA LA CINĂ

Am chemat singurătatea la masă
la șapte fix
a treia ușă pe dreapta de la lift
eticheta cu numele șters
soneria nu sună
preșul e ros de timp
de nimic

plouă mărunț
înadins
râuri subțiri se preling pe ferestre
ceață și frig ca în dimineața aceea
de toamnă la munte
când ți-ai legat șiretul la bocanci
lângă pat
și ai pretins că trebuie să pleci neapărat
să urci piscurile
acolo unde nu te aștepta nimeni
unde nu era nimic de făcut

doar cerul cenușiu despicat de lacrimi
râuri subțiri prelinse pe stânci

e șapte trecut
lumânările sunt mai scurte de-acum
vinul a secat în pahare
țiuie liniștea
ca un glonte scăpat la-ntâmplare

și vine
aud foșnind în spatele ușii
alerg îmi lipesc urechea de lemnul rece
îmi crește un munte în piept
carnea e rece și ea
farfuriile au obosit

și vine
își strecoară capul prin draperia de fum
îmi mângâie părul
și trece.

NISIP

Nu piatra rămâne
nu eternitatea albă
pe colinele obosite
de sandalele cuceritorilor
urcând și coborând aceiași
bolovani de vise și ceață,
nu râul pe care dacă l-ai trece
de două ori
ai ajunge în altă parte,
nu sufletul și nici urma lui
într-o moleculă risipită
cu îndoială

tot ce rămâne e nisip
civilizații măcinate
și timp netrăit
plata dinainte și după
fiecare secundă de fericire
nisipul nopților nesfârșite

când trupul își învelește umbra
în cearcafuri umede de spital

nisipul în care broaștele țestoase
își ascund ouăle
și se aruncă apoi în ocean
ca într-un ochi de gheață

nisipul așezat pe cascheta de soldat
îngropată departe de casă
gura plină de nisip a învingătorului
care nu mai are ce cuceri,
pe cine, de ce
nisipul cuvintelor mele
neputincioase
de a te întoarce din drum.

CĂMAȘA DE APĂ

E târziu
dar ești mai frumoasă acum,
mi-ai spus,
ca toamna,
natură moartă cu porumbel
pe o masă de lemn

ești chiar mesteacănul mut
oprit din crescut

rupe-ți cămașa de apă
taie urzeala
să picure sângele toamnei
pe gâtul tău lung.

REÎNCARNARE

Nu mai știu ce e rușinea
nici umilința de a avea
nu doar gânduri
ci și trupul acesta
pe care degetul zeului
arată punctele vulnerabile

cine ar crede că poemele
se scriu cu aceeași mână
care așază pe giulgiu flori galbene
boabe de orez
bucăți de cuvinte rămase netrăite

demolatorul e mare amator
de culori și vopsele
stă cu picioarele încrucișate
și se joacă peste capete plecate
cu o baghetă de os

prinde sufletul morților din zbor
le sugă moleculele și ți le suflă
în încheieturi
forme rotunde de abur și ceață
în căutarea unui vehicul
spre a le purta etern
transparența.

PE FURIȘ

Cum trece dragostea
ca vara
ca vulpea prin struguri necopți
părul ei ia culoarea chihlimbarului
să n-o mai vezi în iarba înaltă
pășind ușor
pe furiș
de partea cealaltă.

DESPĂRTIRI

După treizeci de ani
mi-am ucis orgoliul
în baie
încet
cu mâinile mele,
i-am sucit gâtul până când
mărul lui Adam s-a rostogolit
cu zgomot pe ciment,
i-am tăiat fir cu fir
urzeala vanitoasă
din care îmi trăgeam puterea
cât să mă țină dreaptă
în lumea cocoșăților

priveam cu sânge rece
cum i se prelingea pe barbă
șuvoiul cald și mândru și sărat
ducând cu el trufia
de a nu ierta nimic